F1 Zranené Duše

“Keď sme sa dostali von, boli sme chorí, úplne chorí! Naše srdcia boli zranené, naše hlavy, naše duše boli choré… Všetci tí ľudia mali podstúpiť liečenie. Nemali mať deti aspoň päť, šesť rokov, až kým nemali dosť sily, zase neboli zdraví, kým neboli schopní opäť sa smiať a nevideli, že svet nie je až taký zlý… A strach, stále ten strach. Deti s tým vyrastali. Preto sa stále aj dnes otáčajú, keď kráčajú po ulici. Rozumiete? Otáčajú sa. Iba ten, kto sa bojí, sa otáča! Niekto, kto vyjde chorý z tábora, koho hlava bolí a duša krváca za otcom, sestrou, bratom, ktorí odtiaľ nevyšli, môže mať iba deti, ktorých duše budú tiež zranené. Prišli na tento svet, vidíte, aké sú krásne, neskazené. Vychovávate ich a staráte sa o nich, bozkávate ich a milujete. Vyrastú. Ale strach, ktorý bol vo vás, prúdi do detí s materským mliekom.”

Vedeli ste, že

... kniha, ktorú napísala Ceija Stojka “Žijeme v samote”, publikovaná v roku 1988, bola jednou z prvých kníh, ktoré rozprávali o tragickom osude Rómov a Sintov počas holokaustu priamo z pohľadu preživšej osoby?

Vaša úloha

Vyberte si jednu vetu z textu Ceiji Stojky, ktorá sa vás najviac dotkla. Rozoberte to v malých skupinách.

O fotografii

Ceija Stojka (1933-2013), preživšia z Auschwitzu, so svojou dcérou Silviou v roku 1953. Dokumentačné centrum rakúskych Rómov, Viedeň, Rakúsko.

https://www.romasintigenocide.eu/sk/f

1920 1961

1953